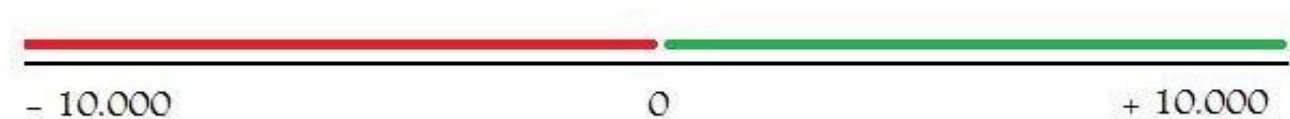

In een avondmaalsdienst stonden we vanuit Romeinen 5 stil bij Gods genade: denken wij daar wel groot genoeg van? We zongen uit Psalm 33:2,7, Gezang 16, 281 en 303:2,5, EL 249, 297 en 325.

Als het gaat om je leven met God – kun je nou zeggen dat daar groei in zit? De onderstaande lijn kan het misschien inzichtelijk maken. Groei zou betekenen dat je 'in de plus' komt. Geen groei betekent dat je voornamelijk heen weer schuift in het rood. Dat je schuld allesbeheersend is.

Eigenlijk draait het om de vraag: wat is de genade van God?

Onbewust vereenzelvigen wij genade met vergeving. Het wordt dan dus kwijtschelding van de schuld, waardoor we op nul terecht komen. Dit is een halve waarheid, en daarmee een hele leugen.

Natuurlijk begint het met vergeving. Het is buitengewoon dat God onze schuld teniet wil doen. Duizend- duizendmaal o Heer, zij U daarvoor dank en eer!

Maar als we denken dat God ons dus laat steken op nul – en dat het dan verder van onszelf moet komen – hebben we het mis. Dan komen we er niet verder mee. Integendeel, iedere dag maken we weer schuld. Iets in de plus zit er dan niet in.

Als een bijstandsmoeder op een dag kwijtschelding van haar financiële schulden krijgt, is dat geweldig. Maar in de loop van de tijd zal haar schuld weer groeien en je moet er al helemaal niet aan denken dat haar wasmachine kapot gaat.

In Romeinen 5 gebruikt Paulus drie keer het woord overvloed (vers 15,17,20). In de overtreffende trap.

Onze schuld mag gigantisch zijn, de genade is altijd overvloediger. Paulus zet Adam tegenover Christus. Door de eerste is er schuld in de wereld gekomen, maar de impact van wat Jezus heeft gedaan is groter!

Het woord overvloedig komt vaak voor in de bijbel. Twee voorbeelden.

Bij een wonderbare spijziging is er voldoende eten voor duizenden mensen. Er zijn zelfs twaalf manden over.

De verloren denkt na zijn escapades: bij mijn vader is eten in oervloed. Hij gaat naar huis en krijgt het! Hij krijgt daar bovenop nieuwe kleren en een gouden ring.

Deze mijn zoon! Al het mijne is het jouwe. God is Vader en niet kruidenier...!

Zo bezien begrijp je ineens ook waarom Jezus niet alleen gestorven is, maar ook opgestaan. Voor vergeving alleen zou zijn dood genoeg geweest zijn. Maar God wil ons ver voorbij de nul hebben, in een nieuw leven.

Wij zijn verzoend door zijn dood, hoeveel te meer zullen wij behouden worden door zijn leven! (5:10)

Gesprekspunten. Bekijk eerst even welk punt je sowieso wilt bespreken. Of misschien iets heel anders.

1. Wij beperken genade heel vaak tot vergeving. Of jij niet?
2. Sta jij vaak in het rood...?
3. Hoe voelt het om in het groene te staan?
4. Even Grieks. Genade is CHARIS. Een genadegave (cadeau van God) is CHARISMA. Praat hier eens over door bij de kleuren rood en groen.
5. Wat betekent concreet dat rood en groen en nul, als het bijvoorbeeld gaat om je irritaties? Of om je jaloezie? Of om je schuldgevoel?
6. Voor wie meer wil.
 - a. Denk nog eens door over dood en leven van Jezus in verband met onze schuld. Vergelijk daarbij Rom.5:10 met 8:32-34.
 - b. Draait het avondmaal vooral om de dood of ook om het leven van Jezus? Wat zegt dat over je beleving ervan, oftewel over sfeer aan de tafel?
 - c. Wat Jezus deed heeft veel meer impact dan wat Adam deed. Maar wat zegt Paulus in 5:18 nou eigenlijk over de eindbestemming van de gehele mensheid?